

Raziyeh Khodayari, 08-677 27 13
raziyeh.khodayari@energiforetagen.se

m.remissvar@regeringskansliet.se
anna.cedrum@regeringskansliet.se
cecilie.windspoll@regeringskansliet.se

diarienummer M2022/00853

Remiss av EU-kommissionens förslag till industriutsläppsportalsförordning och reviderat industriutsläppsdirektiv KOM (2022) 157 och KOM (2022) 156

Energiföretagen Sverige samlar och ger röst åt omkring 400 företag som producerar, distribuerar, säljer och lagrar energi. Vårt mål är att utifrån kunskap, en helhetssyn på energisystemet och i samverkan med vår omgivning, utveckla energibranschen – till nytta för alla.

Vi tackar för möjligheten att avge remissvar.

Sammanfattning

Energibranschen ligger långt fram i sitt miljöarbete. Energiföretagen Sverige är generellt positiva till europeisk reglering av utsläpp och tycker att Industriutsläppsdirektivet är ett väl fungerande regelverk. Direktivet och dess implementering i svensk miljölagstiftning har en stor påverkan på utformningen av energiföretagens verksamheter och systematiska miljöskyddsarbete. Emellertid försämrar EU-kommissionens förslag möjligheten att optimera miljönytta efter vad som är viktigast på den aktuella platsen och möjligt med tillgänglig teknik.

Energiföretagen Sverige:

- anser att det nuvarande ramverket för industriutsläppsdirektivet (IED) möjliggör miljöriktig omvandling av energisystemet. Vi välkomnar bevarandet av IED:s principer och definitioner bland annat dess integrerade tillvägagångssätt, definitionerna av bästa tillgängliga teknik (BAT) och Sevilla-processen.
- avstyrker förslag till förändring av artikel 15.3 och föreslår att lydelsen i nuvarande direktiv behålls. Enligt förslaget ska lägsta möjliga gränsvärde för varje verksamhet fastställas inom ramen för vad som utgör bästa tillgängliga teknik. Lägsta nivån i BAT-AEL-intervallet kan inte ligga till grund för generella begränsningsvärden. Vi föreslår i stället gradvisa skärpningar av begränsningsvärdena, i takt med att BREF-dokumenterna uppdateras och integrerar den tekniska utvecklingen, genom sänkning av högsta nivån i BAT-AEL-intervallet.

- ser positivt på krav på miljöledningssystem men ser en stor risk i att göra all information i miljöledningssystemet tillgängligt på internet då förslaget förhöjer risken för sabotage mot energianläggningar.
- avstyrker förslaget om transformationsplaner för enskilda anläggningar. Det finns ett värde i förslaget om omställningsplaner, men vi vill framhålla vikten av systemperspektiv och fokus på hela värdekedjan då enskilda anläggningars omställning kan vara starkt beroende av åtgärder uppströms eller nedströms dess värdekedja eller i anläggningar inom samma energisystem.
- yrkar på att CEN-standarder även fortsättningsvis ska ligga till grund för emissionsuppföljningen, då dessa efter mångårigt arbete nu levererat standarder som beskriver flertalet av de metoder som är nödvändiga för en god emissionsuppföljning.
- anser att förslaget om sanktioner och skadestånd riskerar att medföra oförutsebara konsekvenser, en godtycklig tillämpning och en mycket rättsosäker situation för verksamhetsutövare.
- anser, oavsett föregående punkt, att artikel 79a.4 ska strykas eftersom omvänd bevisföring står i strid med praxis inom svensk skadeståndsrätt.
- tycker att krav på att starta pannor enbart för mätning är miljövidrig verksamhet. Kontroll av emissioner ska inte kräva start av en anläggning enkom för att kontrollera emissionerna. Detta framgår tydligt av flera BAT-slutsatser men det framgår inte av direktivet i sig eller av bilagorna som innehåller begränsningsvärden. Det bör därför läggas till ett förslag i det nuvarande IED-förslaget som tydliggör att en anläggning inte ska tas i drift enkom för att kontrollera emissionerna.
- ser positivt på ett ökat fokus på resurshushållning och en effektivare användning av materialresurser och vatten.
- ser positivt på inkludering av råmaterial, avfall och energi- och vattenförbrukning i rapporteringen.
- välkomnar EU-kommissionens förslag om att underlätta test och användning av nya och innovativa tekniker.

Detaljerade synpunkter

Energibranschen ligger långt fram i sitt miljöarbete. Vi är generellt positiva till europeisk reglering av utsläpp och tycker att Industriutsläppsdirektivet är ett väl fungerande regelverk. Emellertid försämrar EU-kommissionens förslag möjligheten att optimera miljönytta efter vad som är viktigast på den aktuella platsen och möjligt med tillgänglig teknik.

Energiföretagen Sverige är positivt till industriutsläppsdirektivet som helhet och till åtgärder som syftar till att effektivisera direktivet och begränsa utsläpp av föroreningar. Vi ser dock med oro på flera av ändringsförslagen, vilket vi redogör för i det följande.

Behåll lydelsen i nuvarande direktiv (art. 15.3)

Angående förslag till förändring av artikel 15.3 yrkar Energiföretagen Sverige på att lydelsen i nuvarande direktiv består.

Skäl: Sveriges nuvarande genomförande av BAT-slutsatsernas emissionskrav som generella begränsningsvärden vid övre BAT-AEL-nivån skulle försvåras starkt av EU-kommissionens förslag. Förslaget syftar till att undanröja möjligheten att välja BAT-AEL-intervallets övre gräns som generellt villkorsvärde, samtidigt som verksamhetsutövarens bedömning och analys av möjligheterna att nå lägsta möjliga gränsvärde ska ligga till grund för vilket gränsvärde som fastställs. Av skäl som framgår av **bilaga 1** kan BAT-AEL-intervallets lägsta gräns inte användas som generellt begränsningsvärde, samtidigt som skrivningen försvårar generella begränsningsvärden på en annan nivå. Förslaget står i konflikt med hur Sverige tillämpar IED, och kan, om det införs, få vittgående följder för Sveriges nuvarande effektiva metod att tillämpa direktivet. EU-kommissionens förslag motverkar möjligheten att optimera miljönytta efter vad som är viktigast på den aktuella platsen och möjligt med tillgänglig teknik.

Rimliga krav och helhetssyn på resurseffektivitet (art. 11)

EU-kommissionens förslag innehåller bindande krav på resurseffektivitet. Att hushålla med resurser är en självklar och viktig konkurrensfråga för alla produktionsanläggningar. Emellertid är det mycket svårt att göra en rättvis jämförelse mellan två olika anläggningar eller olika produkter. Vidare måste man beakta sambandet mellan resursförbrukning och emissionsnivå, där resursförbrukningen växer exponentiellt mot utgående halter som asymptotiskt faller mot noll.

Energiföretagen Sverige ser positivt på krav på miljöledningssystem och har heller inte något att erinra mot tillkommande krav på kemikaliehanteringsplan. Vi ser positivt på ett ökat fokus på resurshushållning, minskning av avfall och en effektivare användning av materialresurser och vatten. Att inkludera hela värdekedjan och att tillämpa livscykelperspektiv är en självklarhet om än en utmaning i dagens miljöledningsarbete. Ett större fokus på värdekedjan ger ökad insikt om systemperspektivet och vilka åtgärder som är mest effektiva för att minska utsläppen av föroreningar.

Vi anser dock att det behöver tydliggöras hur kraven på miljöledningssystem kommer att se ut i praktiken och vad det ska syfta till att uppnå. Det är även viktigt att det inte leder till oproportionerligt höga kostnader eller administration för aktörerna.

Förslaget förhöjer risken för sabotage mot anläggningar (art. 14a, punkt 3)

I artikel 14a, punkt 3 föreslås att miljöledningssystemet ska göras tillgängligt på internet, fritt för avgift och utan begränsad åtkomst för användare. Ett sådant förfarande skulle innebära att exponera anläggningar och verksamhetsutövare för stora risker, miljö- och säkerhetsmässiga. Ett miljöledningssystem innehåller all information och styrning som behövs för att driva anläggningen i enlighet med

tillstånd, lagstiftning och intressenters krav. Informationen kan i fel händer och med ont uppsåt användas till att skada egendom, miljö och inte minst samhällsviktiga funktioner, som exempelvis energiförsörjning. Redan idag ställs krav på miljörapport för miljöfarlig verksamhet, där miljöaspekter såsom bland annat utsläpp av föroreningar och systematiskt miljöskyddsarbete och förbättringar ska redovisas. Verksamhetsutövare omfattas också av miljöredovisningskrav enligt årsredovisningslagen, som för många bolag dessutom kompletteras av taxonomiredovisning.

Förslaget till artikel 14a.3 medför offentliggörande av hela miljöledningssystemet. Detta innehåller detaljerad information om både anläggning och arbetssätt och får inte offentliggöras av säkerhetsskäl.

Orimligt att kräva transformationsplan (Artikel 27d)

Omställningsplaner innehållande information om hur anläggningen ska ställa om under perioden 2030–2050 föreslås, med syfte att redogöra hur anläggningen bidrar till en hållbar, ren, cirkulär och klimatneutral ekonomi till år 2050. Vi ser ett värde i förslaget, men vill framhålla vikten av systemperspektiv och fokus på hela värdekedjan då enskilda anläggningars omställning kan vara starkt beroende av åtgärder uppströms eller nedströms dess värdekedja eller i andra anläggningar som ingår i samma energisystem. Utformningen av omställningsplaner bör därför tillåtas vara anpassad för att sätta fokus på effektiva åtgärder i syfte att uppnå en hållbar, ren, cirkulär och klimatneutral värdekedja.

Ett av Kommissionens mål är att förenkla lagstiftningen och minska administrationen samtidigt som man förbättrar genomförandet genom medlemsstaterna. EU-kommissionen föreslår regler i IED som ska "underlätta" för innovationer, bland annat med bindande krav att upprätta transformationsplaner som beskriver hur den enskilda anläggningen ska drivas giftfritt, cirkulärt och klimatneutralt. Kraven i planen bestäms först år 2028.

De svenska myndigheterna ska senast 30 juni 2030 kräva att en sådan plan finns och sen säkerställa att detta blir genomfört redan 31 december 2031. Planen ska granskas och revideras av den organisation som reviderar företagets miljöledningssystem.

Vi anser att transformationsplaner på anläggningsnivå blir en belastning för energiföretagen eftersom detta ska göras parallellt med pågående miljöbalksprövningar och löpande nya krav i kommande BAT-slutsatser. I stället bör kravet ställas på organisationen som driver anläggningen. Omställningsplaner har ju de flesta energiföretag redan idag och vi har även en branschgemensam omställningsplan avseende fjärrvärme och elproduktion.

Förslagen innebär krävande tillståndsprocesser

Sverige har som mål att bli fossilfritt år 2045. Att ersätta användningen av fossila bränslen, i industriprocesser och som drivmedel i transportsektorn, är det främsta verktyget för att nå det målet. Energiföretagen Sverige har pekat på hinder som behöver rivas och åtgärder som behöver genomföras för att kunna möta ett

växande behov av elektrifiering. Bland annat måste elnät och elproduktion kunna byggas ut snabbare. Det ställer krav på att tillståndsprocesser effektiviseras väsentligt.

Förslaget på revidering av IED innehåller flera delar som innebär krävande tillståndsprocesser. Att sätta alla tillståndsvillkor enligt den lägsta nivån av BAT-AEL-intervallet är ouppnåeligt för de flesta industriella anläggningar, inklusive en majoritet av LCP-pannorna i det svenska energisystemet. De orimliga kraven skapar en oproportionerlig administrativ börda för verksamhetsutövare som enligt artikel 15.4 kommer att behöva göra tekniska och ekonomiska bedömningar för att kunna få undantag. Ett annat exempel är införandet av obligatoriska transformationsplaner för större anläggningar. Syftet med dessa planer är att främja en cirkulär och klimatneutral ekonomi. Energiföretagen Sverige ser en risk att redan krävande tillståndsprocesser kompliceras ytterligare och därmed riskerar EU-kommissionens förslag att bromsa den nödvändiga omställningen.

Industriutsläppsdirektivet har varit ett effektivt verktyg för att minska utsläppen från industrin. För att industrin ska kunna fortsätta den industriella omvandlingen mot fossilfrihet krävs rättssäkra och smidiga tillståndsprocesser som inte hämmar utveckling. Direktivet innebär långtgående regleringar som kommer att bromsa den svenska omställningen på grund av bland annat ytterligare ineffektiva tillståndsprocesser och minskad flexibilitet. Det försvårar lokal miljöanpassning och hämmar innovation på grund av detaljstyrning.

Direktivet måste behålla sitt huvudsakliga syfte, det vill säga att minska utsläpp till luft och vatten. Möjligheten att balansera olika miljöeffekter mot varandra måste förtydligas. Sevillaprocessen är en bra metod för att utveckla gränsvärden som är ambitiösa och tekniskt möjliga.

De föreslagna förändringarna ska bland annat syfta till effektiva tillståndsprocesser, men i stället ställer förslaget fler detaljerade krav på vad en tillståndsansökan ska innehålla. Ett bättre alternativ vore att tillämpa generella föreskrifter i större utsträckning för att effektivisera tillståndsprocessen och att föreskriva strängare villkor i ett tillstånd om miljöförhållandena i verksamhetens omgivning kräver det. Därtill innehåller förslaget regler som gränsar över till andra regelverk, till exempel energieffektiviseringsdirektivet, vilket orsakar onödig dubbelreglering. Detta är helt motstridigt med syftet att effektivisera tillståndsprocessen.

Krav på att starta pannor enbart för mätning är miljövidrig verksamhet

Energiföretagen Sverige skickade under 2020 hemställan till regeringen och påpekade brister i både direktivet och svenska förordningar (SFS 2013:252, Förordning om stora förbränningsanläggningar och SFS 2013:253, Förordning om förbränning av avfall) vilket resulterat i att en del förbränningspannor startas i onödan endast i syfte att genomföra miljömätningar och funktionskontroll. Detta problem är tyvärr inte adresserat vid revideringen av IED-direktivet.

Kontroll av emissioner ska/bör inte kräva start av en anläggning enkom för att kontrollera emissionerna. Detta framgår tydligt av flera BAT-slutsatser men det

framgår inte av direktivet i sig eller av bilagorna som innehåller begränsningsvärden. Det bör därför läggas till ett förslag i det nuvarande IED-förslaget som tydliggör att en anläggning inte ska tas i drift enkom för att kontrollera emissionerna.

EU-kommissionen och medlemsstater bör möjliggöra att rapporteringen av eventuella kortvariga utsläpp under det aktuella året baseras på senast genomförda mätningar eftersom drift enkom för mätning inte bör förekomma med hänvisning till de allmänna hänsynsreglerna i miljölagstiftningen (bland annat i miljöbalken) och för att minimera skada på människors hälsa och miljö. Motiven och förslag på revideringar av IED-direktivet är vidare desamma som i Energiföretagen Sveriges hemställan till Miljödepartementet 2020-03-31 och som finns i **bilaga 2**.

Ökad rättsosäkerhet för verksamhetsutövare (Artikel 79a)

Sanktionsmöjlighet i form av skadestånd mot verksamhetsutövare och behöriga myndigheter bör inte införas som konsekvens av överskridna villkorsvärden. I de flesta fall kommer ingen enskild verksamhetsutövare vara ensam bidragare till att till exempel gränsvärdena för luftkvalitén i ett område överskrids, och om inte orsaks-verkan-sambandet är uppenbart, som till exempel vid en olycka till följd av åsidosatt säkerhetsarbete, är en skada till följd av emissioner som överskrider ett villkorsvärde så komplext att utreda att det är olämpligt att öppna för ett domstolsförfarande kring detta.

Enligt artikel 79a ska en person kunna driva en skadeståndsprocess mot en verksamhet och det är verksamheten som ska bevisa sin oskuld. Det är lovvärt att man vill stärka den enskildes rätt, men vi anser att det är att tillämpa omvänd bevisbörda, vilket normalt inte tillämpas i svensk skadeståndsrätt. Det finns risk för oförutsebara konsekvenser, en godtycklig tillämpning och en alltför rättsosäker situation för verksamhetsutövare. Det är viktigt att regler om skadestånd, preskription och sanktioner blir väl avvägda.

Övriga synpunkter

Energiföretagen Sverige stödjer EU-kommissionens förslag att öka tiden från 9 till 24 månader för att pröva ny teknik, att behålla artikel 9.1 som reglerar förhållandet mellan ETS och IED, och oförändrade definitioner av bästa tillgängliga teknik (BAT).

Energiföretagen Sverige tycker att det är positivt att allmänheten ska få mer lättillgänglig information om utsläppen inom EU. Det rapporteras idag stora mängder data till exempel i samband med rapportering till SMP, EU ETS, E-NOx. Det är dock osäkert om de nya kraven innebär någon utökad rapportering för oss eller övriga industrin eller om det endast medför en ökad vidare rapportering för tillsynsmyndigheterna. Det är viktigt att man använder och kompletterar de rapporteringskanaler som redan finns.

Synpunkter på föreslagen procedur för övervakningsreglering (Art 70i.2)

Artikel 70.3 i direktiv 2010/75/EU (nu gällande IED) innehåller en referens till CEN-standards för emissionsövervakning. Denna referens är borttagen i förslaget, och ersatt av en instruktion till EU-kommissionen om att inom två år utfärda regler för emissionsövervakning via en förordning (Delegated Act). Energiföretagen Sverige yrkar på att CEN-standards även fortsättningsvis ska ligga till grund för emissionsuppföljningen, särskilt som dessa efter mångårigt arbete nu levererat standards som beskriver flertalet av de metoder som är nödvändiga för en god emissionsuppföljning.

Energiföretagen Sveriges förslag:

Säkerställ en vetenskapligt förankrad övervakningsinstruktion genom tillägg av följande formulering under 70i.2:

2. The Commission shall by [...] adopt a delegated act in accordance with Article 76 to supplement this Directive by establishing the operating rules referred to in paragraph 1.'

Tillägg: Regarding monitoring, this act shall, where applicable, be in accordance with, or refer to relevant CEN standards, without omission of measures of relevance for ensuring measurement accuracy.

Artikel 14a (b)

...objectives and performance indicators in relation to significant environmental aspects, which shall take into account benchmarks set out in the relevant BAT conclusions and the life-cycle environmental performance of the supply chain;

Kraven på LCA-analyser kan bli mycket omfattande vilket är motstridigt till EU-kommissionens ambitioner att minska den administrativa bördan.

Artikel 15 (4), sista st.

The Commission shall adopt an implementing act, to establish a standardised methodology for assessing the disproportionality between the costs of implementation of the BAT conclusions and the potential environmental benefits referred to in the first subparagraph. That implementing act shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 75(2).

En svårighet vid rimlighetsavvägningar är att hitta lämpliga monetära värden för miljönyttan; en "pollutant damage cost". EU-kommissionen bör i sitt uppdrag även inkludera källor för dessa värden.

Artikel 15 a (1)

For the purpose of assessing compliance with emission limit values in accordance with Article 14(1), point (h), the correction made to measurements to determine the validated average emission values shall not exceed the measurement uncertainty of the measuring method.

Det bör förtydligas att även de mätosäkerheter som anges i någon av bilagorna till direktivet ingår i detta:

"... values shall not exceed the measurement uncertainty of the measuring method or measurement uncertainties defined by this directive."

Artikel 16 och 18

In Article 16, the following paragraph 3 is added:

'3. Where a derogation referred to in Article 15(4) has been granted, Member States shall ensure that the operator monitors the concentration of the pollutants concerned by the derogation which are present in the receiving environment. The results of the monitoring shall be transmitted to the competent authority. Where relevant, monitoring and measuring methods for each concerned pollutant set out in other relevant Union legislation shall be used for the purpose of the monitoring referred to in this paragraph.'

(15) Article 18 is replaced by the following:

'Article 18

Environmental quality standards

Where an environmental quality standard requires stricter conditions than those achievable by the use of the best available techniques, additional measures shall be included in the permit with a view to reducing the specific contribution of the installation to the pollution occurring in the relevant area.

Where stricter conditions have been included in the permit in accordance with the first paragraph, regular monitoring of the concentration of relevant pollutants in the receiving environment resulting from operations of the installations concerned shall be required from the operator, and the results of such monitoring shall be transmitted to the competent authority. Where monitoring and measurement methods for the concerned pollutants are set out in other relevant Union legislation, such methods shall be used for the purpose of the monitoring referred to in this paragraph.'

Om omgivningsmätningar ska genomföras är det viktigt att det samordnas lokalt. Annars om till exempel flera verksamhetsutövare ska genomföra egna mätningar kan de respektive mätningarna ge olika resultat som då blir svårtolkade. Omgivningsmätningar bör förbli centralt organiserade som nu. I annat fall ska enbart den egna verksamhetens utsläpp bedömas genom att dess bidrag jämförs mot normernas gränsvärden.

Artikel 27c

Member States shall, where appropriate, encourage the development and application of emerging techniques, in particular where such techniques have been identified in the BAT conclusions, the BAT reference documents or the findings of the innovation centre for industrial transformation and emissions referred to in Article 27a.'

Det är viktigt att genom ett tillsynsförfarande ge möjlighet till förbättrande åtgärder.

Kostsam kostnadsnyttoanalys

Den nya kostandsnyttoanalysen kommer att bli utmanande när det gäller att bestämma de positiva aspekterna på miljön. Den är även administrativt betungande och skapar osäkerhet för aktörerna.

Industriutsläppsportalförordning

Genom förordning 166/2006/EG, upprättades ett europeiskt elektroniskt register (E-PRTR, European Pollutant release and Transfer Register) över utsläpp och överföringar av föroreningar som är tillgängligt för allmänheten och andra intressenter. Medlemsstaterna rapporterar årligen till kommissionen den information som verksamhetsutövare i den egna medlemsstaten har rapporterat in och informationen publiceras sedan av Europeiska Miljöbyrån (EEA). E-PRTR har ersatts av en ny industriutsläppsportal, som inkluderar information som tidigare fanns i E-PRTR samt data som rapporteras in till portalen med anledning av IED. Genom industriutsläppsportalförordningen tillkommer parametrar att rapportera, såsom råmaterial, avfall, energiförbrukning och vattenförbrukning.

Energiföretagen Sverige ser positivt på de utökade rapporteringsparametrarna, vilka bör ge en bättre helhetsbild av verksamheternas miljöpåverkan men anser att det är tveksamt med kostsamma åtgärder utan miljönytta.

Vi anser att borttagandet av bilaga 2 (E-PRTR) som var en lista med föroreningar som ska bevakas kan leda till en osäkerhet hos aktörerna kring vad som ska gälla. Det är två dokument (E-PRTR + installationsregistret under IED) som nu ska slås ihop och bli ett.

Om det tillkommer nya parametrar så tillkommer även nya gränsvärden, det vill säga ELV (Emission Level Values) som ska övervakas och där krav (med lägsta värdet på utsläpp som kravnivå) ska mötas. Att först behöva göra en utredning för att se till den individuella anläggningens förutsättningar och sedan möta krav om den striktaste ELV innebär behov av en hel del investeringar i existerande anläggningar. Att använda det lägre spannet av BAT-AEL innebär att man frångår det viktade värdet i BAT-AEL i BREF-processen. Detta äventyrar teknikneutraliteten för BAT och försvårar med mycket stor sannolikhet för existerande installationer.

Det reviderade direktivet innebär att mätning behöver göras kontinuerligt, vilket inte alltid är nödvändigt ur en miljösynpunkt.

Utökning av listan över aktiviteter som omfattas

Medan E-PRTR tidigare endast omfattade anläggningar som är större än 50 MW, ska IEP-förordningen nu omfatta alla anläggningar som anges i bilaga I till IED, inklusive förbränningsanläggningar som är större än 20 MW och som redan omfattas av MCP-direktivet. Energiföretagen Sverige anser att MCP-anläggningar som är större än 20 MW inte ska inkluderas i bilaga I till IEPR eftersom IED-direktivet inte omfattar MCP-anläggningar. Koldioxidutsläpp från dessa anläggningar publiceras redan årligen genom ETS-registret.

Stockholm 07 juli 2022

Åsa Pettersson

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Åsa Pettersson', with a long horizontal flourish extending to the right.

vd, Energiföretagen Sverige

Bilaga 1

Skäl till varför BAT-AEL-intervalllets lägsta gräns är olämpligt som generella begränsningsvärden:

- Flera miljöpåverkande utsläpp är sammankopplade och svåra att minimera samtidigt. Till exempel är det välkänt att det inte går att minimera utsläppen av kväveoxider, ammoniak och kolmonoxid samtidigt. Vad som är bäst för miljön behöver avgöras i varje enskilt fall på lokal nivå, inte minst utifrån vad som är tekniskt möjligt. Att samtidigt minimera alla utsläpp är omöjligt att genomföra tekniskt.
- Det leder till ökad resursförbrukning i anläggningarna.
- Sevilla-processen negligerar förekomsten av negativ samvariation mellan parametrar, det vill säga att vissa parametrar kan tryckas ned på bekostnad av att emissionen av andra blir högre. I det datamaterial som ligger till grund för LCP BREF och WI BREF finns ingen enskild anläggning som uppvisat BAT-AEL för samtliga parametrar, vilket gör det olämpligt att upphöja en sådan villkorskombination till allmän lag.
- Processen för bestämning av BAT-AEL medför en selektering av värden från anläggningar med instrument som uppvisar negativ felvisning. Denna inneboende egenskap hos Sevilla-processen gör BAT-AEL-intervalllets lägsta gräns olämpligt som generella begränsningsvärden.
- De värden som ligger till grund för BAT-AEL härstammar från instrument som inte varit kalibrerade vid BAT-AEL enligt CEN-standarden EN-14181. Detta är ytterligare ett skäl till att dessa värden inte är att betrakta som rättssäkra, och därmed inte kan bilda grund för generella begränsningsvärden.
- De tekniska begränsningar som finns hos tillgänglig mätteknik medför för flera parametrar en avvikelse mellan AMS (Automated Measuring Systems) och SRM (Standard Reference Methods) som är så stor att kalibrering mot BAT-AEL som villkorsnivå i praktiken är omöjlig, och därmed går det inte att visa med föreskriven noggrannhet huruvida villkorsvärdet innehålls, vilket ytterligare bidrar till rättsosäkerheten.
- Om lägsta nivån i BAT-AEL-intervallet genomförs som generell villkorsnivå i svensk lagstiftning så ökar resursförbrukningen i anläggningarna. Det leder också till frekvent utfärdade påföljder mot verksamhetsutövarna på grund av en orimlig kravmatris, och rättsosäkerhet när den stora relativa mätosäkerheten som blir fallet vid de nya villkorsnivåerna kan få mätvärden att felaktigt framstå som villkorsöverskridanden.
- Minskade emissionsgränsvärden relativt den nivå som redan råder kan bara framstå som gynnsamt för den som helt negligerar miljöpåverkan från den ökade insats av förbrukningskemikalier (kalk, lut, ammoniak,

aktivt kol, el) och den ökade avfallsbildning som skärpta emissionsvillkor ger upphov till. Hittills har Sevilla-processen inte optimerat effekten av reducerade emissioner mot den merförbrukning av insatskemikalier, samt el och värme som krävs för att ytterligare pressa ned emissionerna.

- Den minskade emission som eventuellt skulle kunna åstadkommas lokalt till följd av en sådan förändring står inte i proportion till den ökade resursförbrukningen totalt.

Sevilla-processen negligerar förekomsten av negativ samvariation

Lägsta BAT-AEL i alla anläggningar är i praktiken inte uppnåeligt. Det finns flera skäl till detta.

- Sevilla-processen negligerar förekomsten av negativ samvariation mellan parametrar, det vill säga att vissa parametrar kan tryckas ned på bekostnad av att emissionen av andra blir högre.
- I det stora datamaterial som ligger till grund för BREF-arbetet ligger data från vissa anläggningar till grund för de BAT-AEL som fastställts för vissa parametrar. Samtidigt har andra anläggningar som rapporterat lägre emissioner för andra parametrar fått ligga till grund för BAT-AEL för dessa anläggningar.

Svårt att följa upp och verifiera

Förändringen skulle också orsaka stora svårigheter i verksamhetsutövarnas arbete med emissionsuppföljning. Den lägsta BAT-AEL-nivån går för flera parametrar inte att följa upp via standardiserade förfaranden för mätning och instrumentkalibrering. För flera parametrar går det inte att med rimlig noggrannhet verifiera huruvida ett sådant villkorsvärde innehålls, eftersom denna nivå leder till villkorsvärden som för vissa parametrar är en bråkdel av själva mätosäkerheten. Med en mätosäkerhet på +/- 3 mg/Nm³ är det meningslöst att kräva ett villkorsvärde på 1 mg/Nm³, eftersom innehållandet av detta ändå inte går att verifiera. Redan dagens villkorsvärden medför stora svårigheter med kalibrering av instrumenten.

Att IPPC-byrån valt att stödja sig på icke-verifierade rapporterade emissionsnivåer vid bestämningen av ett lägsta intervall för BAT-AEL ska inte tas som intäkt för att dessa är tillämpbara som villkorsvärden för alla parametrar vid alla anläggningar. Här måste man beakta att de anläggningar som haft instrument behäftade med negativ felvisning (visat ett värde lägre än det verkliga) av logik selekteras som referensanläggningar vid bestämning av BAT-AEL, medan de med positiv felvisning inte framstår som lika bra trots samma utsläpp.

Tekniska förhinder att samtidigt minimera alla utsläpp enligt BAT-AEL

EU-kommissionen föreslår att alla utsläpp ska minimeras enligt BAT-AEL. Detta är inte rimligt då flera miljöpåverkande utsläpp är sammankopplade och svåra att minimera samtidigt. Lägsta nivån i BAT-AEL-intervallet kan inte ligga till grund för generella begränsningsvärden av följande skäl:

Orimliga emissionskrav

Ett genomförande av BAT-AEL som generellt villkorsvärde skulle i praktiken olagligförklara en stor del av all industriell verksamhet i Sverige genom att emissionskraven blir orimliga. Skälet är som nämnts ovan att processen för bestämning av den lägsta BAT-AEL-nivån medför en selektering av värden från anläggningar med negativ felvisning, samt att olika anläggningar används som referens för valda BAT-AEL för olika parametrar, utifrån vilka som uppvisat lägst värden. När det gäller LCP BREF (2017) och WI BREF (2019) finns det i materialet ingen enskild anläggning som uppvisat lägsta BAT-AEL för samtliga parametrar. Det är alltså inte visat att det är möjligt att bygga och driva en anläggning som innehåller denna nivå för samtliga parametrar. Då är det högst olämpligt att göra en sådan villkorskombination juridiskt bindande, och Energiföretagen Sverige avråder starkt från detta.

Värden som ligger till grund för BAT-AEL är inte rättssäkra

Inget av emissionsinstrumenten som rapporterat de värden som valts till lägsta nivå för BAT-AEL-intervallet verifierade vid den nivån, var enligt gällande rutiner för kalibrering av mätinstrument beskrivna i CEN-standarden EN-14181. Alla instrument som levererat data till Sevilla-processen har varit kalibrerade för att innehålla föreskriven mätnoggrannhet vid nivån för de gränsvärden som rådde vid tiden för datainsamlingen. Vid lägre värden tilltar det relativa mätfelet. De värden som ligger till grund för BAT-AEL är alltså inte rättssäkra, och kan därför inte väljas som grund för generella begränsningsvärden.

Givet de tekniska begränsningar som finns hos tillgänglig mätteknik måste den tillåtna avvikelser mellan AMS (Automated Measuring Systems) och SRM (Standard Reference Methods) kalibrering för flera parametrar i praktiken sättas på en nivå som är högre än BAT-AEL för att kalibrering ska vara möjlig, vilket gör BAT-AEL olämplig som villkorsnivå. Det går helt enkelt inte att på ett objektivt sätt med tillräcklig noggrannhet säga huruvida verksamhetsutövare innehåller ett villkor satt vid BAT-AEL på grund av fysiska begränsningar i tillgänglig mätteknik och rådande metoder. Referens: [INERIS report on accuracy of air emissions measurement](#).

Detta är ytterligare ett skäl som gör nyttjandet av den lägsta BAT-AEL-nivån som grund för villkorsvärden olämpligt. Det vore orimligt att lagstifta om en ordning där varje dygnsmedelvärde, som kan bildas utifrån att signifikanta instrumentutslag alls förekommer, automatiskt medför en straffbar överträdelse, eftersom verksamhetsutövare då inte har någon möjlighet att agera innan överskridandet är ett faktum.

Kraven kan leda till högre emissioner

En sannolik konsekvens om lägsta BAT-AEL genomförs som gränsvärden är att verksamhetsutövare och behöriga myndigheter inte kan upprätthålla regelverket, ställda inför dess uppenbara orimlighet. I dess ställe träder lokala bedömningar och beslut kring det praktiska förfarandet in, vilket leder till förfall för hela emissionsregleringen. Därmed riskerar olika praxis utvecklas på ett sätt som de

facto kan leda till att de nu förslagna emissionsgränserna inte bara regelmässigt överskrids, utan att även den emissionsprestanda vi uppnått idag hotas till följd av att regelverket inte uppfattas som tillämpligt.

En sådan utveckling vore direkt skadlig för skötsamma verksamhetsutövares konkurrenskraft på en europeisk marknad. Verksamhetsutövare som strävar efter en hög följsamhet skulle stå som förlorare. Därför är förslaget olämpligt som åtgärd för en bättre miljö.

Energiföretagen Sverige anser att Sverige bör arbeta för att vidmakthålla respekten för regelverket genom att bevara nuvarande ordning, som ger möjlighet till lägre villkorsvärden för aktuella parametrar på platser där den högsta gränsen för BAT-AEL-intervallet medför överskridande av miljökvalitetsnormer, och gradvisa skärpningar av begränsningsvärdena i takt med att BREF-dokumenterna uppdateras och integrerar den tekniska utvecklingen genom sänkning av den övre gränsen i BAT-AEL-intervallet.

Förslaget innebär att verksamhetsutövare behöver göra utredningar om hur låga utsläpp man kan nå med varje anläggning och sen få individuella villkor att följa. Till exempel kommer mer mätutrustning att behövas och kraven på utsläpp att skärpas. Det innebär stora utmaningarna och ökade kostnader för anläggningarna.